

Тихо. Чути дихання калини

Ігор Павлюк

Тихо. Чути дихання калини.
Важко і святково в небесах.
Може, за вітчизну хтось загинув,
А чи кров'ю пісню написав.

Може, час іде комусь, як простір,—
Важко і святково, в нікуди.
Як дитина, плаче, хліба просить,
Наче умираючий води.

Сторож духу бродить полянами.
Кінь пасеться.
Лебеді пливуть.
Прсять народитися синами,
Хто зарано впали у траву.

Все стає словами кам'яними —
І японське сало, і жага.
Тільки біль згортається незримо
На липких ялинових кругах.

І вогонь старенький доживає,
І бандит стріляє в небеса...
І пекельно спокою (не раю)
Хочеться з душею сам на сам.